

Відповідно до статті 7 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням» № 2240-III від 18 січня 2001 року із змінами (далі — Закон України № 2240-III) страховий стаж — це період (строк), протягом якого особа підлягала загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням, та за який щомісяця сплачено нею та роботодавцем або нею страхові внески у сумі не меншій, ніж мінімальний страховий внесок, крім випадків, передбачених абзацом другим частини першої статті 7 Закону України № 2240-III (період відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, отримання виплат за окремими видами загальнообов'язкового державного соціального страхування, крім пенсій усіх видів (за винятком пенсії по інвалідності), включається до страхового стажу як період, за який сплачено страхові внески виходячи з розміру мінімального страхового внеску).

Страховий стаж обчислюється за даними, що містяться у системі персоніфікованого обліку відомостей про застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування, а до впровадження такої системи — у порядку та на умовах, передбачених законодавством, що діяло раніше.

До страхового стажу прирівнюється трудовий стаж, набутий працівником за час роботи на умовах трудового договору (контракту) до набрання чинності Законом України № 2240-III.

Стаття 6 Закону України № 2240-III містить перелік осіб, які підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими похованням. Оскільки до зазначеного переліку осіб не входять учні, студенти, аспіранти, докторанти (крім випадків, коли ці особи працюють за наймом), отже чинним законодавством не передбачені умови сплати за них страхових внесків до Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, відповідно періоди їх навчання до страхового стажу не зараховуються.

Варто зазначити ! До набрання чинності Законом України № 2240-III страховий стаж обчислювався відповідно до Правил обчислення загального трудового стажу для призначення працівникам допомоги по тимчасовій непрацездатності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України № 1658 від 19 жовтня 1998 року (далі — Правила).

Згідно з пунктом 4 Правил до загального трудового стажу зараховуються час роботи або виробничої практики на робочих місцях та посадах, що оплачуються, у період навчання у вищому закладі освіти, а також час навчання у професійно-технічному закладі освіти.

Згідно з пунктом 5 Правил до загального стажу для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності не зараховується час навчання у вищому закладі освіти (у тому числі на підготовчих відділеннях), в аспірантурі, докторантурі та клінічній ординатурі з денною (очною) формою навчання.

УВАГА ! Якщо під час проходження студентом вищого навчального закладу практики, його приймають на робоче місце та посаду, що оплачується, то у цьому випадку із студентом, який навчається на денному відділенні вищого навчального закладу, обов'язково укладається строковий трудовий договір, згідно з яким йому нараховується заробітна плата, з якої утримуються страхові внески. Отже, у такому разі період проходження виробничої практики зараховується до страхового стажу.

З 1 січня 2011 року якщо заробітна плата студента за фактично відпрацьований час у місяці буде меншою, ніж розмір мінімальної заробітної плати (і сума страхового внеску буде меншою за розмір мінімального страхового внеску), цей місяць до страхового стажу увійде не повністю, а пропорційно сумі сплаченого страхового внеску.